

Motion till riksdagen

1988/89:Kr224

av Stina Eliasson och Ingrid Hemmingsson (c. m)

Vården av fornlämningar

Vården av landets fasta fornlämningar har sedan länge främst varit en statlig angelägenhet. Under en följd av år har därför riksantikvarieämbetet tillsammans med länsstyrelserna och läns museerna upprättat ett vårdprogram för landets pedagogiskt och vetenskapligt värdefullaste fornlämningar. Cirka 10 procent av de kända fornlämningarna har på detta vis vårdats och gjorts tillgängliga för en intresserad allmänhet. Dessa miljöer, väl underhållna och lätta att besöka, upplevs som viktiga inslag för den lokala identiteten. Samtidigt utgör de genuina turistiska sevärdheter.

Hittills har fornvården bedrivits i form av statliga beredskapsarbeten. Detta har medfört att verksamheten blivit ytterst konjunkturkänslig. Under 1970-talets första år var t.ex. omfattningen så stor som 60 000 dagsverken/år. Idag är situationen en helt annan. Till följd av förbättrad sysselsättning i flera regioner har beredskapsmedlen för fornvård drastiskt minskat. Till detta kommer en förändring av arbetsmarknadspolitiken, vilket betyder att långsiktiga vårdinsatser ytterligare försvåras. Detta har sammanlagt inneburit att fornvårdsinsatserna överlag har reducerats kraftigt och i vissa län upphört helt.

Mot bakgrund av fornlämningarnas och fornvårdens betydelse som en viktig länk i en övergripande kulturmiljövård, samt de stora resurser som hittills investerats i vård av fornlämningar (ca 390 milj.), framstår det som synnerligen angeläget att det skapas en stabil ekonomisk grund för verksamheten.

Ett första steg i denna riktning har tagits genom kulturmiljöpropositionen (1987/88:104) anvisning av 6 milj. till riksantikvarieämbetet för vård av fornlämningar och kulturmiljöer. Detta är emellertid helt otillräckligt för att bedriva en fornvård av ungefärligen samma omfattning som hittills.

Enligt riksantikvarieämbetets anslagsframställning för budgetåret 1989/90, beräknas medelsbehovet vara ytterligare 10 milj./år. Detta skulle möjliggöra en mer långsiktig fornvård där redan investerade medel, samt den kunskap som ackumulerats, kan tas tillvara.

Hemställan

Mot. 1988/89

Kr224

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet att förstärka riksantikvarieämbetets medel för fornvård.

Stockholm den 19 januari 1989

Stina Eliasson (c)

Ingrid Hemmingsson (m)